

Som _____ är asfalten bar där vi går. Längs vägkanten ligger den sista snön kvar och väntar på att få rinna iväg. Jag känner igen lukten från förra året och åren dessförinnan. Vi går nära varandra, arm i arm, längs en väg i byn där du bor och, i min erfarenhet, alltid har bott. Du har varit på en rutinkontroll hos tandläkaren och är lättad över att det verkar se bra ut i munnen. Ingenting behöver lagas eller tas bort eller sättas dit. Allt är som det var innan du gick till tandläkaren och det är bra. Vägen vi går längs är tom, vi korsar den _____. Du börjar berätta om när din mamma, Hulda, gick till tandläkaren för att hon hade tandvärk. Det var _____ du var född. Hulda bodde i det gula huset alldeles nära Vindelälven i Östra Spöland. I huset där du senare skulle växa upp. Vattnet i älven är nästan alltid kallt. På värkanten, efter att _____ brukade älven bära med sig avverkat timmer som kom nordväst ifrån. I Spöland samlades det upp i ett magasin. Timret fyllde hela älvens bredd. När du var barn hände det att ni använde timret som bro för att ta er över på andra sidan. Bomkistorna, betongfundamenten som gjorde att timret stannade av i sin rörelse, står fortfarande kvar mitt i älven trots att flotningen har upphört sedan länge. Som _____. När vi kör förbi på somrarna brukar jag föreställa mig hur det skulle vara att stå uppe på en av dem. Stilla, _____ På håll, från bakom bilrutan, ser det nästan möjligt ut. Tandläkaren som Hulda skulle besöka höll till i Vindeln som ligger flera mil bort, _____ upp längs älven. När Hulda kom fram tittade tandläkaren i munnen på henne och bedömde _____ att ta bort tänderna. Varenda en. De skulle bara vara till besvär. Dessutom var löständer behändigt och Hulda skulle inte behöva drabbas av tandvärk igen. När du berättar om din mammas besök till tandläkaren berättar du inte om _____. Kanske Jag vet inte om det fanns någon spruta med _____ som kunde bedöva käken. Sådär som när jag har dragit ut tänder. När det som känns är kraften det krävs för att tanden ska lossa från tandköttet _____ den gör det. Hulda blödde. Hon blödde mycket och efter några timmar hade hon förlorat för mycket blod. I byn på andra sidan _____ fanns en gubbe som att *stä blo*, att få blodflödet att _____. Han var Huldans morbror, och hennes farbror på samma gång. Men honom skulle en inte vända sig till förrän det var absolut tvunget _____ tog Huldans make, Elof, ekan och rodde över älven till byn på andra sidan. Elof _____ stiga på hos gubben. Det var lågt i tak och sparsamt upplyst. Morbrodern, som också var farbrodern, tog fram _____ s tidning, skrev ned något i det ena hörnet och rev ut det ur tidningen. Han höll tidningshörnet mellan tummen och pekfingeret, gick in i kammaren och bad Elof att _____. Fotogenflamman flackade och Elof stod blick stilla. Tog så få andetag han bara kunde. Efter många av de få andetagen kom gubben ut ur kammaren och sa: *nu har a slute å blö.*

jag minns det

långsamt och oförsiktigt

innan

isen hade smält,

minnesmärken

mitt i älvens flöde.

motströms

att det var lika bra

smärtan finns den inte med i historien.
mjuk och vass spets

och det knakande ljudet när

älven hade förmågan
att stanna av

. Precis innan det var för sent
fick

dagen

vänta utanför